

Âditja: आदित्या ऽप्यकूपार उच्यते ऽकूपारो भवति दूरपारः NIN. 4, 18. *) — Zus. aus अकू und पार Gränze, Ufer; अकू ist in der Bedeutung von kein oder nirgend (3. अ + कु = कं interrog. oder कू = क्त) aufzufassen. — Vgl. अकूपार, अकूपार, कूपार, कूपार, अवारपार, दूरपार. अकूर्च (3. अ + कूर्च) 1) adj. ohne Falsch ÇKDr. — 2) m. Buddha, Traik. 1, 1, 10.

अकूपार m. Meer H. 1073, Sch. — Schwächung von अकूपार.
1. अकृत (3. अ + कृत adj.) 1) adj. f. आ a) ungethan: बहूनि मे अकृता कर्तानि RV. 4, 18, 2. कष कृत्वा अकृतं यते अस्ति 6, 18, 15. कदू त्वम् स्याकृतमिन्द्रस्यास्ति पौंस्यम् 8, 55, 9. कृतादकृतादिनेसः 10, 63, 8. कर्माकृतम् BṚH. ÂR. Up. 1, 4, 15. कृतं चाप्यकृतं भवेत् und das Gethane werde ungethan (werde als nicht geschehen betrachtet) M. 8, 117. सर्वाब्जलकृतानर्थानकृतात्मनुब्रवीत् 8, 168. — b) nicht bearbeitet, nicht zubereitet: क्षेत्रम् M. 10, 114. कृतानं चाकृतानि (निर्मातव्यम्) 10, 94. 12, 65. — c) unfertig, unvollkommen: अकृते योनौ (= धनग्रन्थे गृहे) RV. 1, 104, 7. — d) nicht geschaffen, von Ewigkeit her bestehend: अकृतं (= नित्यं Sch.) कृतात्मा ब्रह्मलोकं अभिसंभवामि KĀND. Up. 8, 13. — e) nicht aufgefordert: अकृता वा कृता वापि ये विन्देत्सदृशात्सुतम् M. 9, 136. — 2) n. ein bisher ungethanes Werk, ein unerhörtes Werk: अकृतं वै प्रजापतिः करोतीति (indem er sich mit seiner Tochter vermischt) AR. Ba. 3, 33.

2. अकृते (3. अ + कृत subst.) adj. f. आ Vārtt. 4. zu P. 4, 1, 52.
अकृतकारम् (1. अकृत 2. + कार) adv. auf eine Weise, wie es früher nicht gethan worden ist P. 3, 4, 36.
अकृतब्रण (1. अकृत + ब्रण) m. Name eines Purāṇa-Lehrers VP.
अकृतरुच्य (अकृत [3. अ + कृत part. praet. pass. von कर्त्] + रुच्य) adj. von ungeschwächtem Glanze RV. 10, 84, 4 (Manju).

अकृत्य (3. अ + कृत्य) adj. was man nicht thun sollte: अकृत्यकारी einer der da thut, was er nicht thun sollte, ein Uebelthäter DRAUP. 6, 23.
अकृतस्र (3. अ + कृतस्र) adj. f. आ unvollständig BṚH. ÂR. Up. 1, 4, 7. 17. निन्दन्त्यकृतस्त्रेति च वर्षाशिताम् RV. PRAṬIÇ. 14, 30.
अकृशाश्र (अकृश [3. अ + कृश] + अश्र) m. Name eines Königs von Ajothjā, HARIV. 708. LIA. I, Anh. V, N. 7.

अकृषीवल (3. अ + कृषीवल) adj. f. आ den Acker nicht bebauend, dem Ackerbau abgeneigt: आज्ञानगन्धिं सुरभिं बैकुन्नामकृषीवलाम् । प्राहं मृगाणीं मातरं मरुण्यानिमर्शसिषम् ॥ RV. 10, 146, 6.

अकृष्टपथ्य (3. अ + कृष्टपथ्य) adj. auf unbestelltem Boden reisend, wildwachsend: श्रोषधयः VS. 18, 14. अशानं धान्यं वा AV. 5, 29, 7.

अकृत्तकर्मन् (3. अ + कृत्तकर्मन्) adj. auf dem keine schwarze That ruht, unschuldig AK. 3, 1, 46.

अकृते (3. अ + कृते) adj. formlos, ununterschieden: कृते कृणवन्कृतेवै RV. 1, 6, 3.

अकृश (3. अ + कृश) adj. f. आ haarlos P. 4, 1, 57, Sch.

Institute of Indology & Tamil Studies, Cologne
) Die Bedeutung Stein bei Wilson beruht auf einer, wie es scheint, falschen Auffassung von MED. r. 246: उपलादौ gehört wohl zum vorhergehenden Artikel, da es im Eingange ÇI. 11. heisst: नानार्थः प्रथमात्तो ऽत्र सर्वत्रदौ प्रदर्शितः । Aber auch beim vorangehenden अचसरं steht MED. mit der Bedeutung उपलादौ allein da.

अक्री (3. अ + क्री) m. Betelnussbaum, Areca Fausel oder Catechu Traik. 2, 4, 41. Suçr.
अक्रीशल (3. अ + क्रीशल) n. Ungeschicklichkeit u. s. w. P. 7, 3, 30, wo es wie अक्रीशल von अकुशल abgeleitet wird.
अक्री f. Mutter ÇABDAR. im ÇKDr. Voc.: अक्री P. 7, 3, 107, Sch. Vop. 3, 76.

अक्री part. praet. pass. von अक्रीच und अक्रीच.
अक्री (das substantivirte f. von अक्री) Nacht: कृतेभिरुक्तोषा ह्यश्रित्विपुभिरा चेतो अन्यान्वा RV. 1, 62, 8. — Vgl. अक्री.

अक्री (von अक्री) m. 1) Salbe: समक्रीभिरुच्यते विश्ववारः RV. 3, 17, 1. सं वामञ्जलक्रीभिमतीनाम् 6, 69, 3. गोभिरुक्तो अक्रीभिः 9, 50, 5. — 2) lichte Farbe, Licht, Strahl: विशा गोपा अस्य (Agni's) चरति जन्तवो द्विपञ्च यदुत चतुष्पदक्रीभिः 1, 94, 5. कृदियेन दापुषे पक्कति त्मना तवो मुक्ता उदयान्देवो (Savitar) अक्रीभिः 4, 53, 1. प्र बाहू अस्त्राक्सविता सर्वमनि निवेशेन प्रमुवन्नक्रीभिर्गङ्गात् 4, 53, 3. (उषसौ) व्यञ्जते दिवो अतैश्चकून 7, 79, 2. अतैश्चक्रीभिर्दृष्टुमिर्व्यक्तं यमो ददात्यवसानमस्मै 10, 14, 9. Von den Gewässern: अक्रीरुच्यते कुर्यात् 2, 30, 1. — 3) dunkle Farbe, Dunkel, Nacht (sehr häufig) NAIGH. 1, 7 (रात्रिनाम). दिदन्नत उषसो यामन्नक्तोर्विवस्वत्या मरिचि चित्रमनीकम् RV. 3, 30, 13. अक्रीव्युष्टौ 5, 30, 13. 6, 24, 9. अयं द्यौतमदुद्युतो व्यक्तून 6, 39, 3. रुद्रे दिवा वर्धया रुद्रमक्तौ 6, 49, 10. सूर्ये द्यौतिरुद्युमास्यक्तून 10, 12, 7. वार्तेमयसमक्तूमश्रिता 10, 64, 3. या (उषाः) भान्ना रुशता रूम्यास्वतोपि तिरस्तमसिश्चकून 6, 65, 1. परि तमांस्यक्तून 10, 1, 2. Der Gen. अक्रीम् und der Instr. pl. अक्रीभिस् bei Nacht: इदा चिदृक् इदा चिदृक्तोः 4, 10, 5. वस्तोरक्तोः VS. 28, 12. त्रिशिदृक्तोः RV. 7, 11, 3 (Sch. am Tage). रता वनधो अक्रीभिः 1, 46, 14. 36, 16. 50, 2. व्युभिर्रुक्तुभिः 1, 112, 25. 3, 31, 16. — Vgl. अक्री.

अक्री (von अक्री) adj. gebogen: नान्वाक्रौ mit gebogenem Knie ÇAR. Ba. 3, 2, 1, 5. — Vgl. अक्री.

अक्री adj. nicht helfend (?): विद्वासाविदुः पृक्केद्विद्वान्तिव्यापरो अचेताः । न चिन्तु मते अक्रौ ॥ RV. 1, 120, 2 (nur hier). — Vielleicht von अ nicht und क्र handelnd von कर.

अक्री adj. rasch, stürmisch (?), nur 5 Mal: इन्धनो अक्रौ विद्वेषु दीद्यत् RV. 1, 143, 7. अग्निपिवे मनवे शस्यो भूर्भूमिन्य उशिग्भिर्नाक्रः 4, 189, 7. अक्रौ न बधिः समिथे मुक्तीना दिदृतेपेः सूनवे भास्तीकः 3, 1, 12. (an allen 3 Stellen von Agni) उडु स्वर्हनवत्रा नाक्रः पश्यो अन्क्ति सुधितः सुमेकः 4, 6, 3. दिवः पुत्रास रता न पैतिरे आदित्यासस्ते अक्रौ न वाव्युः 10, 77, 2. — Vielleicht von अक्री.

अक्री (3. अ + क्रतु) adj. 1) willenlos ÇVETĀÇ. Up. 3, 20. (आत्मा). — 2) einsichtslos, thöricht: अक्रीतून्यथिनो मधवाचः पणोरिन्द्रा अक्रुया अक्रुजान् । प्र प्रतान्दस्यूरमिर्विवापुर्वशकारापरं अयज्युन् ॥ RV. 7, 6, 3. — 3) unmächtig, kraftlos: अथैनमक्रतो कृता ममैव कृणुतं वशे AV. 3, 23, 6. RV. 10, 83, 5.

अक्रव्याड् (3. अ + क्रव्याड्) adj. nicht Fleisch essend. Beiwort des Agni, insofern ihm unblutige Opfer dargebracht werden, im Gegen-

अक्रव्याड् (3. अ + क्रव्याड्) adj. nicht mit blutigen Händen versehen. Ist RV. 5, 62, 6. Beiwort von Mitra und Varuṇa.

अक्रव्याड् (3. अ + क्रव्याड्) adj. nicht Fleisch essend. Beiwort des Agni, insofern ihm unblutige Opfer dargebracht werden, im Gegen-